

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

Viro Clarissimo Senatori Amplissimo, Ac Eqviti Splendidissimo, Paulo
Theupolo, patruo, ac alteri parenti, Stephanvs Thevpolvs S. P. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

VIRO CLARISSIMO,
SENATORI AMPLISSI-
MO, AC EQVITI SPLENDI-
dissimo, Paulo Theupo-
lo, patruo, ac alteri
parenti,

STEPHANVS THEVPOLVS
S. P. D.

OMINVM scientiam, admirabilem quandam esse sapientiam; & in nominibus eximiam latere virtutem, tam miro consensu viri in omni doctrina Principes existimarunt; vt Priscæ illæ nationes, Aegyptij, Hebræi, Græci, de recta nominum institutione mirum in modum fuerint sollicitæ: & ea nec nomina quidem esse censuerint; quæ rerum naturam, quibus imposita essent, apta significatione nō

æmularentur, & quasi exæquarent. A Græcis patruī dicti sunt *Παῖοι*, hoc est, diuini: eamque vocem adeò commendarunt Etrusci, ac Itali ferè omnes; vt eandem, quanuis aliunde acceptam, & peregrinam, in proprium vsū familiarissimè conuerterint; & vsque ad nostra tēpora, vt dignam æternitate, conseruauerint. Eius nominis hanc esse conuenientem rationem constat; vt moneantur nepotes, se interna quadā naturæ lege diuinitus animis nostris inserta teneri, patruos suos, vt rem diuinam colere, & venerari. Nec equidē iniuria: nam patruī sunt, veluti geminatio quædam paternæ imaginis: eiusque virtutis, quæ in progenitoribus effulget, amplificatio, ac exemplar familiare, & conspicuum rectæ nepotum institutionis, à quo in eos admirabiles quidā virtutis radij, & afflatus salutare emanant. Cùm verò omnes rectè instituti nepotes id efficere teneantur; ego tamen præsertim me tibi deuinctum esse sentio: cùm tu mihi, nedum sis patruus; verùm insuper patruus maximè præcla-

præcla-

DEDICATORIA. 5

præclarus; vniuersæ nostræ familiæ decus, & ornamentum; patruus meorum studiorum consultor, & fautor; ac demum institutionis meæ exemplar ita splendidum, vt splendidius exoptare non valeam. Vtinam mihi tātum esset virium, vt re ipsa me aliquando tali patruo nepotem non indignum præstare possem. Quod tamen ad me pertinet; omni studio, cura, ac diligētia operam dabo; vt alis ingenij mei, qualescūque illæ sint, à terra sublatus, tuos gressus cæminis obseruare; teque, vt optimum itineris ducem, longè insequi possim. Cùm itaque, & naturæ lege, & propensa animi mei voluntate, ad te colēdum, & suspiciendum trahar; eodem iure, me tibi studiorum quoque meorum debere rationē reddere persentio. Pro quo obeūdo munere, tempus opportunius nec exoptare quidem valuissē. Cùm enim tu permultis legationibus apud varios Principes pro R. P. foelicissimè perfunctus, nuper in eodem munere apud Pontif. Maxim. summa cum omnium admiratione præclarissimè

te gesseris: ubi ad nos reuersus es; animaduerti te ab amplissimis Senatoribus, & à cunctis ciuitatis ordinibus, commiter appellari, salutari, & amplecti. Quare ego, qui maximè omnium, lætitia perfusus sum; maximè quoque omnium, conspicuum aliquod insignis congratulationis signum edere debeo, cumque aliud illustrius proferre non valeam; hos Academicarum Contemplationū libros promere, tibi que dicare constitui; vt vnà cum eis te salutans, & studiorum meorum tibi rationem reddens, congratulationem meam insigniorem patefacerem; ac eorum quasi habitu indutus, me tibi gratiorem offerrem. Spero autē, multis de causis eos tibi futuros non ingratos: tum, quia sunt foetus eius animi, qui tuus est: tum præterea, quia sunt fructus ex Academicorum campis decerpti; quos semper tibi visos fuisse dulcissimos, animo nobili apprimè salutare, virisq; ciuilibus mirum in modum accommodatos, frequenter verbis, & exemplis non vulgaribus
osten-

DEDICATORIA. 7

ostendisti: tum demum; quia sunt formati, non sine consilio, & auxilio virorum in vtraque disciplina, & Platonis, & Aristotelis illustrium; Thomæ Peregri, & Frãncisci Piccolominei; quorum non solùm publicis lectionibus, verùm domesticis quoque sermonibus familiarissimè usus sum; quibus etiam nihil antiquius esse perspexi, quàm, vt insignem eorum in te observantiam aliqua ratione patefacerent. Hilaris itaque, vt præcipuus parens, hos animi mei foetus excipito: ea tamen conditione; vt eos, tanquam rudes adhuc, & informes, te recipere putes: verùm fortasse eiusmodi, qui si de sapientiæ tuæ radiis vitæ aliquid, & spiritus exhauerint; mox aptè conformari, & ad summum perfici, facillimè possint.

Vale.

A 4